

Studioul „Artele plastice și Dansul“

Mai rar prezent pe scenele trupei-
lor de balet, dansul contemporan și-a
găsit în fine, la București, o gazdă
permanentă: Muzeul de artă al
R.S.R. i-a pus la dispoziție una din-
tre încăperile sale, amenajându-l o
scenă și transformând-o astfel în sală
de spectacole de tip „Studio”. „Stu-
dioul Artele plastice și Dansul” se și
intitulează, de altminteri, ciclul de
manifestări organizate aici de către
coordonatoarea Secției de coregrafie
a Asociației oamenilor de artă din
institutiile teatrale și muzicale
(A.T.M.), Liana Tugearu, cu concursul
colegelor sale muzeografe (ce și-au
oferit participarea cu substanțiale ese-
uri la prefațarea recitalurilor de ba-
let) și al coregrașilor dornici a se ex-
prima într-un limbaj modern, adesea
cu consistente accente originale. Din-
tre aceștia, pînă la sfîrșitul stagiunii,
au „erpus” pe scena Muzeului Raluca
Ianegic, Ion Tugearu și Vera Proca
Ciorcea — conturînd, laolaltă, un ta-
blou elocvent pentru marca diversita-
te a stilurilor dezvoltate de către
creatorii de balet romîni, angajați în
procesul de înnoire a artei dansului.

Raluca Ianegic a uzat și de această
dată de capacitatea — nu prea des in-
tilnită, fie și la scara coregrafiei mon-
diale — de a „acoperi” singură un
întreg program (lu:ru destul de difi-
cil, măcar din pricina rezistenței deo-
sebite pe care o solicită interpretei) și
de a „umple” scena (indiferent de di-

menșiunile ei, întotdeauna mare, în
raport cu pușinătatea trupului ome-
nesc). Este un har aparte (pe care,
cum spuneam, pușini dansatori —
chiar dintre „stelar” — îl au) acesta
de a nu se lăsa copleșită de spațiu,
ci dimpotrivă, de a-l modela, subor-
donîndu-l necesității discursului său
coregrafic, care pare a anula cele trei
dimensiuni (în realitate, exploatin-
du-le cu abilitate), prin focalizarea in-
teresului pe micromișcări, teribil de
sugestive, purtătoare ale unor idei și
emoții puternice.

De altfel, același tip de relații ca-
racterizează dansul Ralucăi Ianegic și
în raportul său cu cea de-a patra di-
mensiune — timpul, supus unei alter-
native dilatări (prin fascinante înce-
tiniri ale mișcării, impunînd în execu-
ție — așa cum observam, altunde și
altcînd — o virtuozitate de tip spe-
cial, o perfecțiune cu orgoliu etalată
sub microscopul pe care îl constituie
descompunerea în „fotograme” a de-
senului coregrafic) și comprimări (prin
linia capricios frîntă o acestui desen).

Chiar față de elementul sonor care
ordonează timpul, răzvrătirea Ralucăi
Ianegic este evidentă, căci pulsația
dansului o contrazice adesea pe aceea
a muzicii — fie că este vorba de par-
titurile unor clasici precum Bach și
Wagner, de lucrările unor compozitori
români contemporani precum Myriam
Marbe sau Maia Ciobanu sau de in-
terpretările unor cîntărețe ilustre pre-
cum Maria Tănase sau Barbara.

În sfîrșit, pe de o parte plastica
vestimentației și luminile, diferențiat
concepute pentru fiecare piesă, iar pe
de altă parte „decorul” proiecțiilor de
diapozitive și comentariile poetice în-
registrate pe bandă, care compun îm-
preună interludiile — toate acestea
contribuie la întregirea unui spectacol
ce țintește în mod vădit către o sim-
bioză a artelor.

O simbioză a artelor anunțată încă
din prologul manifestării, prin esul
inspirat Lianei Tugearu de vizitarea
expoziției „Muzica și sculptura” de la
Muzeul Rodin din Paris.

Luminița VARTOLOMEI

(Continuare de la p. 60)

nerodat, adică ne-gata? Cu
neîmpliniri, cu lipsuri,
adică? Păi, de ce nu l-au
rodat în repetiții? Păi,
ce vină au ei să vadă
un spectacol neîmplinit,
nefinisat, necopt, nerodat?
Ce, spectatorii de pînă la
premiera spectacolului nou
plătesc mai puțin decît cel

de după premieră? Toc-
mai intram în București-
Triaj, cînd mi-am dat se-
ama că domnul în vîrstă
din fața mea nu mai pu-
făie din pipă și mă pri-
vește țintă. Pesemne că
aveam pumnii strînși,
ochii holbați și fălcile în-
cleștate. Încercăm din plin

starea bizară dar întoarsă
pe dos: „că-de-ce-eu-da-
și-alții-nu?”.

P.S. De credeți cumva că
n-am dreptate, dați-mi
un telefon și vă spun un
spectacol care se joacă din
iunie și a avut premiera
în noiembrie a.c.